

מיכתבים

(המשך מעמוד 3)

לעצמי להעיר למרחלות. מה פתאום היא מבקשת להעניק לתמי בן-עמי, בזכות המיספר הרב של כותרות שיצרה בשנה האחרונה בעיתונות העברית, את פרס פוליצר?

הלא הפרס היוקרתי הזה מתחלק רק בארצות הברית. בישראל, מחלקים את פרס סוקולוב, היקרתי לאינפוח (ועל שמו של נחום סוקולוב, אחד העיתונאים העבריים הראשונים ומראשי התנועה הציונית בראשית המאה).

ודווקא בשבוע שעבר הוענק פרס סוקולוב שוב, לכתב הכלכלי של הארץ ולכתב השטחים הכבושים של דבר.

ציון פנור, חיפה

הסב, הרב וסיפרי הקודש

על קורותיה של מיספחת ברונפמן

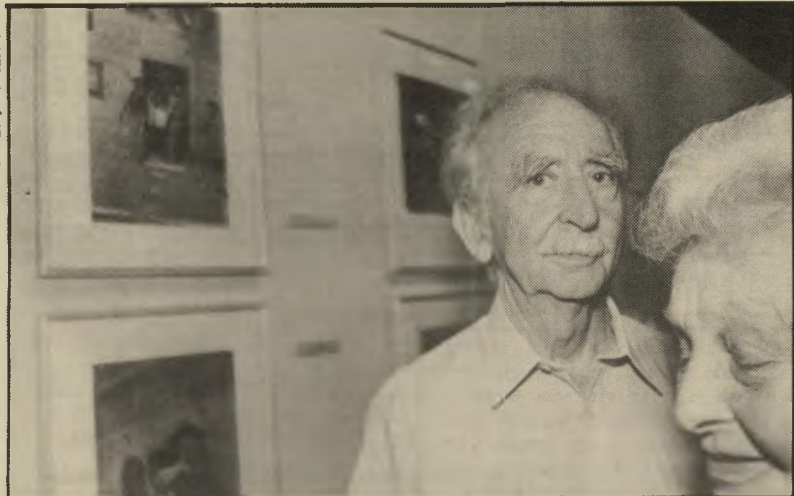
דון, אמנם) שולחן-כתיבה מיוחד למלך חוסיין. אין חרש תחת השמש. מאז ומתמיד נהו שליטי השושלת ההאשמית אחר יצרני ומעצבי רהיטים ישראלים. עוד לפני 50 שנה היה זה נגר ירושלמי שהתבקש על-ידי סבו של חוסיין (אז רק אמיר ולא מלך) עבדאללה, לבוא לרבת-עמון ולרשת את אר-מונו החדש.

אסתר כהן, ירושלים

השליש של האלוף

על זיהוי מבקרים בתערוכת תצלומי של רוברט קאפא („אנשים“, העולם הזה 27.7.88)

הגבר המשופם בתצלום כמדור אנשים קשור אמנם לאלוף של מילחמת-העצמאות, אבל הוא איננו האלוף שלמה שמיר, מפקד הקרב על טרונן.

ברוידא ואשתו (בתערוכת קאפא, 1988) היתה לו —

ברוידא (מאחורי אלוף מרכוס המתכופף) בתמונה של קאפא, מימין: שמיר — סיבה טובה

(מונולוג של אדגר ברונפמן, העולם הזה 27.7.88)

אדגר ברונפמן איננו בנה של מיספחת מהגרים יהודיים מבסרביה, כי אם נכדה. אני, סם ברונפמן הגדול (1891-1971), כבר נולד בקנדה, שנתיים אחרי שאביו שלו, סבו של אדגר, יחיאל ברונפמן, מגדליטשק אמיד מבסרביה הרוסית, הייגר לקנדה.

וזה גם לא כל כך מפליא שהנכד, אדגר, מחויק סידרת סיפרי-קודש במישרו. הלא הסביבה הגדולה דאג כל כך לשמירת המסורת במישפחתו, עד ששילם את הוצאות-הדרך לרכב העיירה בבסרביה ובלכר שילווה אליו ברכבו לקנדה ויבטיח את דתיותם של שני ילדיו (השלישי, סם, נולד, כאמור, כבר בקנדה). הרי יעבין, ירושלים

האופציה הירדנית

על קישורי הרהיטות בין ישראלים ל-מיספחה ההאשמית („רחל המרחת-לת“, העולם הזה 27.7.88).

רחל המרחלת מגלה כי היתה זאת הארריכלית הישראלית ריקי קודרון שיעצבה בשעתו (בלוני-

את חיי? זה מונח כאן על השולחן שלי. לא ידעתי שזה השבועון שאת מייצגת.

כל הכבוד

הכתבה של שרה ליבוביץ על המצב בת-דיראן היכתה גלים רבים, וקודם כל בת-דיראן עצמה. מ"ם כבר הגישה שאילתה למזכיר-ההסתדרות, תוך הסתמכות עליה.

גם ועדי-העובדים הארצי של ת-דיראן שיגר לישראל קיסר מיכתב, שאת העתקו שלח למ"ערכות העיתונאים ולגמעינים אחרים. הוא שלח לנו העתק, ועליו כתוב כרוז אדומה באותיות גדולות: „העולם הזה, כל הכבוד“.

יוזו לשוננו: ביום ד' 3.8.88 פורסמה כתבת-חקירה בעיתון העולם הזה אודות „כור-השומן של המנהלים“. תוכן הכתבה והדברים העולים ממנה מצביעים לכאורה על שחיתות, הסתאכות וניצול העובד הקטן למען טובות-הנאה למנהלים בקונצרו הש"י לחברת העובדים.

כתבה זו, לדעתנו, היא רק קצה-הקרחון של הנעשה במפעלי ת-דיראן בדרגים הגיהוליים. כגון נסיעות לחו"ל, בוננוסים שמים, סופר-שבוע במי-לונות-פאר, ארוחות-יוקרה, מסונות-פאר ושכר גבוה.

אנו, נציגי העובדים, התרענו בשנה החולפת מיספר פעמים על הנעשה בצמרת הפירמידה, אך לראבוננו לא מצאנו איזן קשבת, ודברנו היה כ„קול קורא במירב“.

כ-4000 עובדים תתמו על עצומה, הקוראת להקים ועדת-חקירה בלתי-תלויה, אשר תבדוק את הנעשה בת-דיראן, אך גם קריאה זו לא נענתה. מדוע פוחדת ההנהלה מוועדת-חקירה? מה יש להנהלה להסתיר? לנו העובדים אין מה להסתיר:

היום, כאשר מתחילים לצוף רסיסי-המדע המבססים לכאורה את טענותינו, ובטרם נהפך למיקרה אחת או אחר, אנו תובעים הקמת ועדת-חקירה מלכתחילה אשר תבדוק את הנעשה בת-דיראן ואת הנושאים הבאים:

- פירסום שכר הבכירים בחברה.
- הוצאות שכר נילות של מנהלי-החברה.
- מערכת חיסוי-האנוש המולולת והמתנכרת אל ציבור-העמלים.
- מיספר נסיעות-חנים אשר קיבלו בני מיספחות הבכירים.
- בדיקת קריטריונים למקבלי רכב חברה, ומיספר הרכבים, נכון להיום.
- ניפוח המנגנון הגיהולי.
- השקעות במיכני-פאר.
- בדיקת תנאי הפרישה וסכומי-הפיצויים של בכירי-החברה אשר פרשו.
- מסירת עבודות לקבלני-מישנה, ובהם אני ש-הנהלה לשעבר.
- העסקת עובדים בלתי-מאורגנים בחברה.
- אנו מצהירים שאם יתבררו הפרטים שפורסמו כנכונים, הרי לדעתנו תהיה חובה להעמיד לדין פלילי את האחראים.
- נמעינים נכבדים, אנו נציגי הוועד הארצי, הממתינים להכרה הפורמלית של יו"ר האגף לאיגוד מיקצועי, פונים אליכם היום בקריאה נרגשת: אנא, עיצרו את כדורי-השלג המתגלגלים תיבעו ובצעו מיד את הפעולות הדרושות להצלת הקונצרו! סלקו מיד ובבושת-פנים את הגורמים לכישלון, לביבוז ולהסתאכות! אנו חוזרים ומצהירים כי כפי שכתבנו למנכ"ל כור ביום 2.8.88, נשתף פעולה עם כל צוות גיהולי חדש אשר יוציא אותנו מן הבוז שבו שקענו!

א.א.א.א.א.

קיא יני.

כשהגענו אלינו התצלומים של השיתות שניהלה רפנה ברק עם אשת-המועמד-לנשיאות, קיטי דוקאקיס, תמוהו חברות-המערכת: מה היא לובשת?

רפנה, המקפידה בדרך כלל על לבוש אופנתי, נראתה בתצלומים כשהיא עטופה בחצאית רחבה, בלתי-מגודרת.

פיתרון התעלומה בא בשיחה כהולה מארצות-הברית. רפנה ברק מחתה על פירסום התצלום. מסתבר שאין היא לובשת בתצלום חצאית, אלא מגבת.

וזה סיפור המעשה: במהלך המסע המפרך עם

קיטי דוקאקיס, רפנה ברק והמגבת באסעו הרחצה, שרוח חשאי

אשת-המועמד בפלורידה הלוהטת, מצאה רפנה הזדמנות להימלט מן הפמליה ולהתפלל לכריכת-השחיה של מלון, שבו התקיים אירוע-בחירות. באמצע הרחצה קרא לה שני אנשי „השרות החדש“ (היחידה המופקדת על ביטחון אישים) והודיעו לה שקיטי דוקאקיס מחפשת אותה. דוד קא באותה עת התפנתה כדי לשוחח עם הכתבת, היחידה שגלוזתה אליה במסע.

רפנה, שלא רצתה להתמקץ סקופ, מיהרה אל דוקאקיס כשהיא לבושה בכיניו. לצורך התצלום התעטפה במגבת השחודה הגדולה.

קיטי והבדיחה

זה מנכר מתהלכת בארץ בדיחה לא-הכי עדינה. היא הובאה למערכת על-ידי אישיות פוליטית בכירה.

וזה לשונה: „איך קוראים לשימעון פרס וליצחק שמיר? דוקאקיס.“

השבוע, בשיחת-חולין עם קיטי דוקאקיס, סיפר רה לה רפנה את הבדיחה. תגובתה של אשת-המועמד: „מה, בישראל לא אוהבים את בעלי“ רפנה ברק, השוהה עתה בארצות-הברית לשם עריכת ראיונות עם שורה של אישים אמריקאים, התקשרה השבוע עם אישיות בכירה מסויימת וביקשה ראיון. דוברו של האיש ביקש אותה לאיית את שם העולם הזה באנגלית.

רפנה ניסתה ונאשה. יש פיתרון פשוט, אמרה, שלח מישהו לקוסק, שיקנה את גליון העולם הזה. קל להכיר אותך, כי על השער יש תמונה של קיטי דוקאקיס.“ (בנייר-דוק מנכר העור לם תמונה בקוסקים מסויימים).

„אה, השיב הרוב, „השבועון שיש עליו תמונה של קיטי דוקאקיס והכותרת יד ושם שינה